

2007. november 29., csütörtök

44. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az EU szója- és pálmaolaj-behozatalának éghajlati hatását, figyelembe véve ezeknek a trópusi erdőirtásokra gyakorolt hatását, amely különösen érinti Borneó és az Amazonas térségét és tegyen intézkedéseket az éghajlati költségek árakba történő beépítése érdekében;
45. kéri a Bizottságot, hogy segítse elő a legjobb gyakorlatokra és a teljesítményértékelésre irányuló európai mozgalmat, a lokalizáció – különös tekintettel a földrajzilag egyre inkább széttagolt gyártási láncra – és a „just in time” termelés éghajlatváltozással kapcsolatos vonatkozásait illetően, és nyújtson be erre vonatkozó javaslatokat;
46. felhívja a Bizottságot WTO-kompatibilis mechanizmusok és éghajlatbarát kereskedelempolitikák lehetőségeinek megvizsgálására azon harmadik országok kérdésének megoldása érdekében, amelyeket nem köt a Kiotói Jegyzőkönyv, valamint arra, hogy hasson oda, hogy a jegyzőkönyv jövőbeli változatai tartalmazzanak határozottabb rendelkezéseket az ilyen lehetőségekre; megítélése szerint a kereskedelmi intézkedéseket akkor kell alkalmazni, amikor a helyettesítő intézkedések hatástalanok a környezetvédelmi célkitűzés elérésére; álláspontja szerint a kereskedelmi intézkedéseknek csak a célkitűzés eléréséhez szükséges mértékben szabad a kereskedelmet korlátozniuk, és ezek nem képezhetik önkényes vagy indokolatlan megkülönböztetés alapját;
47. javasolja az egészséges életciklusra vonatkozó adatokon alapuló rendszer hosszú távú fejlesztését annak érdekében, hogy ha szükséges, a késztermékeket – mint az autók és elektronikus berendezések stb. – belefoglalják ebbe a kiigazításba;
48. ragaszkodik ahhoz, hogy a jövőbeli előterjesztések teljesen feleljenek meg az EU nemzetközi kötelezettségeinek, különösen a WTO által előírt kötelezettségeknek, beleértve a GATT 20. cikkét is;
49. felkéri a Bizottságot annak megfontolására, hogy vajon helyénvaló lenne-e az olyan kereskedelmi védintézkedéseknek a WTO égisze alatt történő értékelése, mint a dömpingellenes és támogatási szabályok, abból a célból, hogy a globális, szociális és környezetvédelmi megállapodások vagy nemzetközi kötelezettségvállalások be nem tartását a dömping és a jogosulatlan támogatás bizonyos formáinak tekintsék;
50. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a kereskedelmi védintézkedések reformja során azoknak figyelembe kell venniük a környezeti tényezők megvalósíthatóságának bevezetését annak érdekében, hogy elkerüljék az azon harmadik országokból származó termékek környezeti dömpingjét, amelyek nem erősítették meg a Kiotói utáni jegyzőkönyvet;
51. felhív állami vagy közösségi támogatás nyújtása útján történő termelési ösztönzők biztosítására és a hea csökkentése útján olyan termékek használatára, amelyek segítenek a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésében;

*
* *

52. utasítja az elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0577

Az afrikai mezőgazdaság előmozdítása

Az Európai Parlament 2007. november 29-i állásfoglalása az afrikai mezőgazdaság előmozdításáról – Javaslat az afrikai mezőgazdaság fejlesztésére és az élelmezésbiztonságra (2007/2231(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az afrikai mezőgazdaság előmozdítása – Javaslat az afrikai mezőgazdasági fejlesztéssel kapcsolatos kontinentális és regionális szintű együttműködésre” című, 2007. július 24-i bizottsági közleményre (COM(2007)0440),

2007. november 29., csütörtök

- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló, 2007. június 18–21-én tartott berlini második európai fórumon tett kötelezettségvállalásokra,
- tekintettel a „Kairótól Lisszabonig – Az EU és Afrika stratégiai partnersége” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, 2007. június 27-i bizottsági közleményre (COM(2007)0357),
- tekintettel a Bizottság/Tanács titkárságának a „Lisszabonon túl – az EU–Afrika stratégiai partnerség működőképessé tétele” című, 2007. június 27-i közös dokumentumára (SEC(2007)0856),
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés által 2007. június 28-án Wiesbadenben elfogadott, az AKCS-országok kigazdálkodói tekintetében, különösen a zöldség-, gyümölcs és a virágágazatban a szegénység csökkentéséről szóló állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a Pánafrikai Parlament (PAP) 2005 novemberében elfogadott, „Egy Afrika, egy hang” című 2006–2010-es stratégiai tervére,
- tekintettel az Európai Tanács által 2005. december 15–16-án elfogadott, „Az EU és Afrika: egy stratégiai partnerség felé” (Az Afrikára irányuló európai stratégia) című EU-stratégiára,
- tekintettel az Afrikai Unió Bizottsága (AUC) által a ghánai Accrában 2007. március 26–28-án szervezett és az Afrika fejlesztésére irányuló AU/EU közös stratégiáról az afrikai civil társadalmi szervezetek részvételével folytatott konzultáció eredményeire és következtetéseire,
- tekintettel a négy afrikai regionális mezőgazdasági termelői hálózat képviselői által Pretoriában 2004. április 25-én elfogadott, „Termelői elképzelés a NEPAD keretében kialakítandó mezőgazdaságról” című zárónyilatkozatra,
- tekintettel a 2006. decemberi abujai élelmezésbiztonsági csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az Afrikára vonatkozó fejlesztési stratégiáról szóló, 2005. november 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-ek) fejlesztésre gyakorolt hatásáról szóló 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a fejlődő országok élelmezésbiztonságáról szóló ENSZ-jelentésre, amelyet 2002 márciusában az ENSZ különélőadója tárt az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága elé,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 2000. szeptemberi millenniumi csúcstalálkozóján elfogadott millenniumi fejlesztési célokra, és különösen a szélsőséges szegénység felszámolására és az éhezés csökkentésére irányuló millenniumi fejlesztési célra, amely 2015-ig felére kívánja csökkenteni az éhezésben szenvedők számát,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek főtitkára által az ENSZ millenniumi nyilatkozatának végrehajtásáról készített éves jelentéseire, amelyek közül a legutóbbit 2006 júliusában adták ki,
- tekintettel a Londonban 1999. április 13-án aláírt élelmiszersegély-egyezményre, amely a célkitűzései értelmében hozzájárul a világ élelmezésbiztonságához és javítja a nemzetközi közösség abbéli képességét, hogy választ tudjon adni az élelmezési vészhelyzetekre és a fejlődő országok más élelmezési szükségleteire,

⁽¹⁾ HL C 254., 2007.10.26., 25. o.

⁽²⁾ HL C 280 E, 2006.11.18., 475. o.

⁽³⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

2007. november 29., csütörtök

- tekintettel a Bizottság „Millenniumi fejlesztési célok 2000–2004” című jelentésére (SEC(2004)1379),
- tekintettel az Európai Uniónak a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában betöltött szerepéről szóló, 2005. április 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint „A millenniumi fejlesztési célokról – félúton” című, 2007. június 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a 2004. december 16–17-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire, amelyek megerősítik az Európai Unió teljes elkötelezettségét a millenniumi fejlesztési célok és a szakpolitikai koherencia mellett,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által az Európai Unió fejlesztési politikájáról elfogadott, „Az európai konszenzus” (Az európai konszenzus a fejlesztésről) című, 2005. december 20-án aláírt együttes nyilatkozatra ⁽³⁾,
- tekintettel a Luxembourgban 2005. június 25-én aláírt, a partnerségi megállapodás (Cotonoui Megállapodás) módosításáról szóló megállapodással ⁽⁴⁾ módosított, a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a harmonizációról szóló, a harmonizációval foglalkozó magas szintű fórumot követően 2003. február 25-én elfogadott római nyilatkozatra, valamint a támogatások hatékonyságáról szóló, 2005. március 2-án elfogadott párizsi nyilatkozatra,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének (a továbbiakban: fejlesztési együttműködési eszköz) létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a G8-ak 2005. évi gleneagles-i találkozáján a támogatások mennyiségére, az Afrikai szubszaharai régióknak nyújtott támogatásokra és a támogatások minőségére vonatkozóan tett kötelezettségvállalásokra,
- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a 2002 márciusában Monterrey-ben a fejlesztési finanszírozásról tartott nemzetközi konferenciára és a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. szeptemberi johannesburgi világ-csúcstalálkozóra,
- tekintettel az éhezés és a szegénység elleni fellépésről szóló, 2004. szeptember 20-i New York-i Nyilatkozatra, amelyet 111 nemzet kormánya írt alá, köztük az EU összes tagállama,
- tekintettel a világelelméleti csúcstalálkozó 1996-os kötelezettségvállalására, amely szerint 2015-ig felére csökkentik az éhezők számát,
- tekintettel az „EU-segély: Többet, gyorsabban, eredményesebben” című bizottsági közleményre (COM(2006)0087),

⁽¹⁾ HL C 33 E, 2006.2.9., 311. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0274.

⁽³⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽⁶⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

2007. november 29., csütörtök

- tekintettel „A Millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében tett előrelépések felgyorsítása – A fejlesztés finanszírozása és a támogatás hatékonysága” című bizottsági közleményre (COM(2005)0133),
 - tekintettel a 2006. december 10-én közzétett, a GPM-eknek az AKCS mezőgazdasági termelői szervezetek regionális hálózata által elvégzett félidős értékelésére és a folyamatban lévő GPM-tárgyalásokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A6-0432/2007),
- A. mivel a mezőgazdaság az afrikai országok többsége számára a fő foglalkoztatási ágazat, és mivel a fő bevételforrás a mezőgazdasági termeléstől és az ahhoz kapcsolódó tevékenységektől függ;
- B. mivel az afrikai mezőgazdaság előmozdításáról szóló bizottsági közlemény fő célja, hogy a regionális és a kontinentális szintre összpontosítva javaslatokat tegyen az EU és az AU (Afrikai Unió) között az afrikai mezőgazdaság fejlesztése terén megvalósítandó együttműködés elveire és kulcsfontosságú területeire;
- C. mivel mind az európai konszenzus, mind pedig az Afrikára irányuló EU-stratégia megerősíti, hogy a mezőgazdaság és vidékfejlesztés döntő szerepet tölt be a szegénység visszaszorításában;
- D. mivel egyedül Afrika szubszaharai térségében több mint 200 millió az alultápláltak száma, ami 30 millió fős növekedést jelent az elmúlt évtizedben, továbbá mivel többségük vidéki térségekben él és jövedelmük és élelmezésbiztonságuk a mezőgazdaságtól függ;
- E. mivel mindenkit megillető jog, hogy egészséges, biztonságos és tápláló élelmiszerekhez jusson, és mindenkit megillető alapvető jog, hogy ne éhezzen;
- F. mivel a szélsőséges szegénység és az éhezés felszámolása a legelső az Egyesült Nemzetek millenniumi fejlesztési céljai közül;
- G. mivel a 2007 decemberében Lisszabonban megtartani kívánt második EU–Afrika csúcstalálkozón jóvá kívánják hagyni a közös EU–Afrika stratégiát;
- H. mivel a „Világélelmezési Csúcstalálkozó: Öt évvel később” című nyilatkozat újra megfogalmazza azt a kötelezettségvállalást, hogy mindenki számára megvalósítsák az élelmezésbiztonságot, és folyamatos erőfeszítéseket tesznek az éhezés felszámolása érdekében minden országban, továbbá ehhez az azonnali célkitűzés társul, hogy legkésőbb 2015-ig felére csökkentik az alultápláltak számát;
- I. mivel Afrika népességének mintegy 80%-a vidéki térségekben él, és Afrikában a vidéki népesség 73%-a saját maga számára termelő kisbirtokos gazdálkodó, akinek megélhetése nagyban függ a mezőgazdasági termelés és állattartás keretében végzett élelmiszer-termeléstől;
- J. mivel a fejlődő országokban a mezőgazdaság a munkaerő több mint 60%-ának biztosít foglalkoztatást és megélhetést, és ezért a vidékfejlesztési politika döntő fontosságú a szegénység és az éhezés hatékony kezeléséhez;
- K. mivel a vidéki közösségek különösen ki vannak téve válságok, természeti csapások és más katasztrófák veszélyének;
- L. mivel a szélsőséges szegénységben élő 1,3 milliárd ember 70%-a nő, és az egész világon megtagadják a nőktől a gazdasági és társadalmi körülményeik javításához szükséges lehetőségeket, például a tulajdonjogot és az örökösödési jogot, illetve az oktatáshoz vagy a munkahelyekhez való hozzáférést;

2007. november 29., csütörtök

- M. mivel a hagyományos pénzügyi intézmények a nagy költségek és kockázatok, valamint a hivatalos földnyilvántartások hiánya miatt inkább nem szívesen nyújtanak hitelt a vidéki térségekben;
- N. mivel az ENSZ második vízgazdálkodási világlejelentése (2006) szerint Afrika népességének 75%-a él száraz vagy félszáraz térségekben, mintegy 20%-a pedig olyan térségekben, amelyet szélsőséges éves éghajlat-ingadozás jellemez;
- O. mivel a távoli vidéki térségeket aránytalanul nagymértékben sújtja az energiaellátáshoz, a szállításhoz és a távközléshez szükséges fizikai infrastruktúra hiánya, és a rendelkezésükre álló vízforrások gyakran nem megfelelőek és nem megbízhatók;
- P. mivel a szegénységhez kapcsolódó betegségek, különösen a HIV/AIDS, a gümőkór (TBC) és a malária számos afrikai országban a súlyos szegénység fő okai és egyben következményei is;
- Q. mivel az európai nem kormányzati szervezetek az évek során partnerségi kapcsolatokat alakítottak ki a vidéken élők szervezeteivel Afrikában, és a folyamat keretében elősegítették a párbeszédet és a kölcsönös megértést az európai civil társadalommal, továbbá jelentős tapasztalatot halmoztak fel a kisbirtokos gazdálkodás támogatása terén;
- R. mivel a méltányos kereskedelemről és fejlődésről szóló, 2006. július 6-i állásfoglalásában⁽¹⁾ a Parlament elismerte a méltányos kereskedelemnek a mezőgazdasági kistermelők és termelők jobb megélhetésében betöltött szerepét a fejlődő világban, mivel garantált megtérülés mellett valódi fenntartható termelési modellt kínál a termelőknek;
- S. mivel a jelenlegi EPA-tárgyalási folyamat lehetőségeket nyújt és kihívást jelent az AKCS-országok, és különösen több afrikai ország mezőgazdasági ágazata számára;
- T. mivel a parlamenteknek a fejlesztési folyamat elsődleges szereplőiként tevélegesen részt kell venniük az általuk képviselt lakosságot érintő stratégiákban és cselekvési tervekben;
1. üdvözlö az afrikai mezőgazdaság előmozdításáról szóló fent említett bizottsági közleményt, és különösen azt a kijelentést, hogy „a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés döntő jelentőségű a szegénység csökkentése és a növekedés ösztönzése szempontjából”; egyetért azzal, hogy „ahhoz, hogy a növekedés csökkentse a szegénységet, széles körűnek kell lennie, a kisbirtokosokra kell irányulnia, és javítania kell a foglalkoztatási lehetőségeket”, de sajnálattal tölti el, hogy ez a kijelentés csupán a csatolt belső munkadokumentumban szerepel, magában a közlemény szövegében nem;
2. üdvözlö az afrikai országok közötti különbségek elismerését, hiszen elengedhetetlen az Afrikában nem csak regionális szinten, hanem az afrikai országokon belül is meglévő eltérések és egyenlőtlenségek figyelembevétele;
3. egyetért az afrikai mezőgazdaság előmozdításáról szóló fent említett közleményt megelőző, 2007. januárjában a Bizottság által kiadott vitairatban a következőképpen megfogalmazott véleménnyel: „... [miközben] a mezőgazdaság terén Afrika nagy múltra tekinthet vissza a gyakran költséges állami beavatkozásokat illetően, amelyek hatékonysága elég vegyes, a későbbi liberalizációs folyamatok sem teljesedtek ki, nem jártak meggyőző eredménnyel és/vagy nem voltak sikeresek”;
4. egyetért azzal, hogy elsődleges fontosságú a regionális és nemzetközi piacokon való versenyképesség; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a kistermelőknek biztosított támogatás és segítségnyújtás fontosságát, lehetővé téve számukra a megfelelő piacra jutást;
5. hangsúlyozza az afrikai regionális piacok integrálásának és az afrikai országok közötti akadályok fokozatos felszámolásának fontosságát annak érdekében, hogy bővüljön a piac a termelők számára;

(¹) HL C 303. E, 2006.12.13., 865. o.

2007. november 29., csütörtök

6. hangsúlyozza azt a fontos szerepet, amelyet az EU-nak kell betöltenie a nemzetközi intézményekben, mint például a Kereskedelmi Világszervezetben, a Nemzetközi Valutaalapban és a Világbankban, erőteljesen védelmezve az afrikai országok nemzeti és regionális piacaik védelméhez való jogát az afrikai kontinensen az olyan behozatalokkal szemben, amelyek fenyegetik az alapvető mezőgazdasági termékek helyi termelőinek túlélését;
7. üdvözlí a Bizottság által a közlemény elkészítése céljából alkalmazott széles körű konzultációs megközelítést;
8. reméli, hogy ez a megközelítés nem elszigetelt eset marad, hanem egy olyan mechanizmus részét képezi majd, amely a Bizottság/Tanács titkárságának a „Lisszabonon túl – az EU–Afrika stratégiai partnerség működőképessé tétele” című közös dokumentumában közzétett felhívással összhangban lehetővé teszi Európa és Afrika civil társadalmának és demokratikus intézményeinek részvételét; felkéri a Bizottságot, hogy indítson tárgyalási folyamatot, amelynek keretében megvitatják a parlamentekkel és a civil társadalom szereplőivel a közös EU–Afrika stratégia végrehajtásában és nyomon követésében betöltendő szerepüket;
9. felszólítja az Afrikai Uniót, hogy újult erővel vizsgálja felül az emberek és népek jogairól szóló afrikai chartában rögzített értékek melletti elkötelezettségét, amely az AU elődje, az Afrikai Egységsszervezet úttörő munkájának eredménye, és amelynek Zimbabwe is aláíró fele;
10. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy támogassák a kormányzatok, helyi hatóságok, valamint a nemzeti és regionális parlamentek nagyobb fokú bevonását a mezőgazdasági politikával és az élelmiszezbiztonsággal kapcsolatos döntéshozatali folyamatokba, és egyben elősegítsék a civil társadalom szélesebb körű részvételét; ebben az összefüggésben felkéri a Bizottságot, hogy támogassa a közös regionális agrárpolitikák megfogalmazását és alkalmazását az érdekelt felek hatékony részvétele mellett;
11. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy nem világos a közleményben javasolt döntéshozatali folyamat, sem az EU-n belüli, sem az EU-n kívüli folyamatokat illetően (az afrikai kormányokkal folytatott tárgyalások vonatkozásában); ennélfogva nagyobb átláthatóságot kér a Bizottság által az afrikai kormányokkal folytatott tárgyalások során, amelyek célja az EU–AU együttműködés kialakítása az afrikai mezőgazdaság fejlesztése terén;
12. rámutat arra, hogy a javaslatnak, amelynek értelmében főként az afrikai kontinentális és regionális szervezetekkel, azaz az AUC-cal, a NEPAD-dal (Új partnerség Afrika fejlődéséért) és a regionális gazdasági közösségekkel (REC) kívánunk együttműködni, ki kell terjednie az érdekcsoportokat, az alulról építkező mozgalmakat és a civil társadalmat bevonó mechanizmusokra is, annak érdekében, hogy a szegény vidéki mezőgazdasági termelők hathatósan befolyásolhassák a szakpolitikai folyamatokat;
13. sajnálja, hogy a közös EU–Afrika stratégiában csak röviden vázolják az afrikai vidékfejlesztési és élelmiszezbiztonsági problémákat; reméli, hogy ezt a közös stratégiát a tervek szerint kísérő cselekvési tervben több érdemi mondanivalóval ellentételezik;
14. rámutat annak szükségességére, hogy a tagállamok és a Bizottság biztosítsák a fejlesztési segélyek kiterjedtebb koordinációját és harmonizálását, és hogy általában haladéktalanul teljesítsék az európai fejlesztési együttműködés hatékonyságának javítására irányuló folyamat részeként rögzített összes többi célkitűzést;
15. hangsúlyozza, hogy milyen fontos, hogy a Bizottság és a tagállamok világosan jelezzék annak módját, ahogy a kedvezményezett országok és a civil társadalom biztosítják a teljes körű ellenőrzést fejlesztési politikáik felett, valamint hogy vezessenek be teljesítménymutatókat, amelyek lehetővé teszik, hogy a nemzeti és regionális parlamentek és a civil társadalom nyomon tudja követni a fejlesztési segélyek hatását;
16. hangsúlyozza az európai szintű tárgyalások fontosságát, beleértve a fogyasztókkal, termelőkkel és ágazati szervezetekkel folytatott véleménycserét, beleértve fejlődő országokban is, annak biztosítása érdekében, hogy az agráripár és a feldolgozó ágazat kiemelt, ne pedig másodlagos szerepet játsszon;

2007. november 29., csütörtök

17. hangsúlyozza a tudásalapú afrikai biogazdaság erősítésének szükségességét, és ezért felhívja a tagállamokat, hogy osszák meg a mezőgazdasági tudományos know-how-jukat az afrikai kutatókkal és termelőkkel, valamint osszák meg az agrárágazatban rendelkezésükre álló technológiákat és innovatív módszereket az afrikai országokkal, hogy javítsák a versenyképességet és növeljék a mezőgazdaság által nyújtott hozzáadott értéket a kontinensen;
18. hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az afrikai kutatók és tudás szellemi tulajdonjogait; felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat az európai jogszabályok javítására, hogy a növények (pl. gyógyászati) lehetőségeivel kapcsolatos gyakran ősi tudásból származó előnyök visszaszálljanak azokra, aki felfedezték azt a széles néprétegek szintjén;
19. felszólítja a tagállamokat, hogy évente, a lehető legátláthatóbb módon mutassák ki a fejlesztési segélyekre tett pénzügyi kötelezettségvállalásaikat, és az olyan kezdeményezésekhez rendelt összegeket, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül a fejlesztéshez (például az adósság-elengedés), kimondottan ne vegyék figyelembe az olyan, fejlesztési segélyekre fordított teljes kiadások kiszámításakor, amelyek megfelelnek a hivatalos fejlesztéstámogatás (ODA) támogathatósági feltételeinek a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának (OECD/DAC) szabályai alapján; ebben az összefüggésben rámutat arra, hogy a Parlament különösen kiemelt figyelemmel fogja követni az OECD/DAC keretében az e témáról folytatott vitákat;
20. ragaszkodik ahhoz, hogy az élelmiszersegély-politika és -programok nem akadályozhatják a helyi és nemzeti élelmiszer-termelő kapacitás fejlődését, és nem járulhatnak hozzá a függőség kialakulásához, a helyi és nemzeti piacok torzulásához, a korrupcióhoz, és az egészségre káros élelmiszerek (GMO-k) használatához;
21. felszólítja a nemzetközi testületeket olyan szakpolitikák megvalósítására, amelyek a helyi mezőgazdaság támogatásának és fejlesztésének előmozdításával fokozatosan lépnek az élelmiszersegélyezés helyébe; amennyiben az élelmiszersegélyezés az egyetlen lehetőség, ragaszkodik ahhoz, hogy elsőbbséget kapjanak a helyi beszerzések és/vagy a nehéz helyzetben lévő országgal határos területeken vagy a régióban végzett beszerzések;
22. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növelni kell az adományozók által a vidékfejlesztéshez és az élelmiszerbiztonsághoz rendelt pénzügyi forrásokat, és kiemeli, hogy az afrikai kormányoknak ahhoz, hogy támogatásban részesüljenek az Európai Fejlesztési Alap keretében, be kell vonniuk a mezőgazdasági ágazatot politikai prioritásaik közé;
23. hangsúlyozza, hogy az EU különböző területekre vonatkozó szakpolitikáinak általános célkitűzéseiket illetően egységesnek kell lenniük; ragaszkodik ahhoz, hogy az EU kereskedelempolitikája és a közös agrárpolitika összhangban legyen az EU fejlesztéspolitikájával, ezért hangsúlyozza a tarifális akadályok eltörlésének szükségességét valamennyi mezőgazdasági termék – nyersanyag és feldolgozott áru – tekintetében, annak érdekében, hogy gyorsan megnyissák az európai piacot az afrikai kontinensről érkező összes mezőgazdasági termék előtt;
24. felhívja az EU-t, hogy dolgozzon ki olyan menetrendet, amelynek végeredményeképpen eltörlik a fejlődő országok veszélyeztetett mezőgazdasági vállalkozásai számára káros exportpolitikákat, valamint gyakoroljon nyomást a többi nemzetközi szereplőre is, hogy ők is ugyanezt tegyék;
25. elismeri, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások lehetőséget biztosítanak a mezőgazdasági kereskedelem megkönnyítésére, de ebben az összefüggésben emlékezteti a Bizottságot, hogy ezeket a megállapodásokat még nem írták alá, és számos vitatott kérdés még mindig tisztázásra szorul;
26. elismeri, hogy az EPA-k az afrikai kereskedelem és regionális integráció fontos eszközeivé válhatnak, azonban csak azzal a feltétellel, ha ezek „fejlesztésbarát eszközök”, és lehetővé teszik a mentességeket és a hosszú átmeneti időszakokat, amennyiben az új piaci helyzethez való alkalmazkodás érdekében a hazai gyártóknak és „születő” iparágaknak erre szüksége van;

2007. november 29., csütörtök

27. hangsúlyozza, hogy olyan szakpolitikákat kell megvalósítani, amelyek elhárítják a helyi termelést leromboló és károsító agrár-élelmiszeripari termékek importját, és amelyek figyelembe veszik az afrikai országok földrajzi, történelmi és kulturális sokszínűségét, mégpedig úgy, hogy erősítik a vidéki és bennszü-
lött közösségek hozzájárulását a fenntartható erőforrás-gazdálkodás biztosításához;
28. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az afrikai mezőgazdaság előmozdításáról szóló bizottsági közle-
ményben a bioüzemanyagok piacát összevonták más részpiacokkal, mivel a felemelkedőben lévő bioüzem-
anyag-ipar bővülése hátrányos hatást is gyakorolhat az élelmiszerellátásra, hiszen a biomassza termesztése
földterületet, vizet és egyéb erőforrásokat vonhat el a mezőgazdasági termeléstől; egyetért azonban azzal,
hogy fontos a biotermékek piacának és a tisztességes, kölcsönösen előnyös kereskedelem támogatása;
29. ismét megállapítja, hogy a fejlesztéssegély-politikáknak és -programoknak támogatniuk kell minden
egyik ember azon jogát, hogy saját élelmiszer-stratégiát alakítson ki, továbbá védeniük és szabályozniuk kell
a nemzeti mezőgazdasági termelést és a helyi piacokat;
30. felhívja a figyelmet az afrikai mezőgazdaság előmozdításáról szóló, fent említett bizottsági közlemény
következetlenségére, amennyiben az rámutat a nőknek az afrikai mezőgazdasági termelésben betöltött fon-
tos szerepére, azonban nem említi meg őket az együttműködés területeivel foglalkozó fejezetben; rámutat
azonban arra, hogy Afrikában a mezőgazdasági fejlesztési intézkedéseknek mindenekelőtt a nőkre kell irá-
nyulniuk, és azok keretében egyedi politikákat kell bevezetni, hogy biztosítsák a termelő erőforrásokhoz, a
kapacitásépítéshez, a mikrovállalkozások finanszírozásához való hozzáférésüket és az ezek feletti ellenőrzést,
valamint a jobb életkörülményeket, a jólétet az élelmezés és az egészségügy terén, az oktatást és a tevőlege-
sebb részvételt a társadalmi és politikai életben;
31. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy támogatni kell a mezőgazdasági termelői csoportok, külö-
nösen a női termelői csoportok létrehozását, szervezését és megerősítését nemzeti és regionális szinten;
32. hangsúlyozza, hogy a közlemény nem veszi figyelembe azt a nyilvánvaló szempontot, hogy a segé-
lyeket prioritásként először a legkedvezőtlenebb helyzetben lévő csoportokra és területekre kell irányítani
(távoli vidéki térségek), ahol a földrajzi elszigeteltség és a mezőgazdasági termelékenység fizikai korlátai
súlyosbítják a krónikus szegénységet;
33. újra megfogalmazza, hogy a tagállamok az élelmezésbiztonság előfeltételeként be kell váltaniuk az
Afrikában elérendő tartós béke mellett tett kötelezettségvállalásukat, és így kiemelt prioritásként kell kezel-
niük a béke előmozdítását; sürgeti mind az északi, mind a déli félteke kormányait, hogy keressenek békés
megoldásokat a konfliktusokra, és megismétli, hogy véget kell vetni a fegyverek és taposóaknák kereskedel-
mének;
34. hangsúlyozza a mikrofinanszírozási eszközök, különösen a mikrohitelprogramok támogatásának
jelentőségét (a szegénység elleni küzdelemhez való érvényes és hatékony hozzájárulás érdekében), ami a
gazdasági fejlesztési politika alapvető eleme a mezőgazdasági ágazatban;
35. újra megerősíti, hogy a mezőgazdaságnak biztosítania kell a szegény vidéki emberek méltányos hoz-
záférését a földterülethez, a vízhez és a fenntartható megélhetésükhöz szükséges erőforrásokhoz, továbbá
biztosítania kell az ezek feletti ellenőrzésüket is;
36. felhív arra, hogy a vízhez való, mindenkit megillető jogot nemzetközi szinten meg kell erősíteni,
mivel a vízforrások közhasznú erőforrások, amelyeket meg kell őrizni különösen a jövő generációi számára;
37. felszólítja az afrikai kormányokat a mezőgazdasági reformok támogatására országaikban, hogy a
vidéki népesség biztos hozzáféréssel rendelkezzen a földhöz és a termelő erőforrásokhoz, különös tekintettel
az olyan vidéki családokra, akiknek nincs tulajdonjoga; ebben az összefüggésben a közös EU–Afrika straté-
giát kísérő cselekvési terv elfogadására hív fel, hogy kiemelt prioritást kapjon a földnyilvántartások létreho-
zása és fejlesztése, valamint a jogrendszerek megerősítése, hogy a bíróságok hatékonyan érvényesíteni tudják
a tulajdonjogot;

2007. november 29., csütörtök

38. újra felhívja a figyelmet a földtulajdonjognak a fejlődési potenciál maximalizálásában betöltött kulcsfontosságú szerepére, elismerve, hogy a tulajdonjogot igazoló okmányok lehetővé teszik pénz hitelezését ésszerű kamatlábak mellett, amely aztán felhasználható vállalkozás létrehozására és fejlesztésére, ezért kiemelt prioritásként sürgeti a földnyilvántartások létrehozását és/vagy fejlesztését, valamint források biztosítását a földterületek feltérképezése és nyilvántartása céljából, továbbá erőforrások biztosítását a bíróságok számára a tulajdonjog érvényesítése érdekében;

39. felhívja az afrikai kormányokat, hogy mozdítsák elő a termelési modellek nagyobb diverzifikációját (hogy elkerüljék az intenzív egynövényes gazdálkodási rendszerek megszilárdulását), továbbá ösztönözzék a fenntartható termelési modelleket, amelyek jobban illeszkednek a kontextusukba;

40. kitart amellett, hogy a bio-hajtóanyagok előállítása potenciálisan nagy jelentőséggel bír az afrikai országok mezőgazdasága számára, azonban a környezeti előnyök nagyban függenek az energianövények típusától és a teljes előállítási lánc során felhasznált energia mennyiségétől, miközben a CO₂-csökkentéssel kapcsolatos tényleges előnyöket még tisztázni kell, mindemellett pedig kiemelt prioritást kell kapnia annak, hogy elkerüljék a természet és a környezet károsodásának lehetőségét, amely a biohajtóanyag-előállítás szabályozatlan növekedése miatt következhet be;

41. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki hatékonyabb fejlesztéspolitikai intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a mezőgazdasági ágazatot kiszolgáló alapvető infrastruktúra (öntözés, villamos energia, szállítás, közúthálózat stb.) kiterjesztését, és rendelkezjenek forrásokat az ilyen jellegű alapvető közszolgáltatásokhoz, hogy azok eloszlása jobb legyen;

42. úgy véli, hogy hozzáférhető és megfelelően célzott tájékoztatást kell nyújtani a mezőgazdasági kistermelők számára, és az információkat széles körben terjeszteni kell a helyi nyelveken, például vidéki rádióállomásokon keresztül, továbbá hangsúlyozza az információs és kommunikációs technológiák fejlesztésének szükségességét a vidéki térségekre jellemző digitális elmaradottság csökkentése érdekében;

43. ragaszkodik ahhoz, hogy olyan politikákat kell végrehajtani, amelyek támogatják a környezettel és a természetes erőforrásokkal való gazdálkodással összeegyeztethető gyakorlatokat és technikákat (ami elengedhetetlen a harmonikus, fenntartható fejlődéshez), és amelyek jobban odafigyelnek a mezőgazdasági földterületekre és a mezőgazdasági ökoszisztemekre, és így megakadályozzák a jelenlegi elsivatagosodás súlyosbodását;

44. felhívja az EU-t, hogy támogassa az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény (UNCCD) szerinti nemzeti tervek hatékonyabb beépítését az afrikai partnerek nemzeti fejlesztési stratégiáiba;

45. felkéri a Bizottságot, hogy építsen ki hatékony együttműködést az ENSZ Élélmezési és Mezőgazdasági Szervezetével (FAO) és a Nemzetközi Mezőgazdasági Fejlesztési Alappal (IFAD) ezen intézményeknek a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés terén meglévő komparatív előnyére alapozva;

46. felhívja a nemzetközi közösséget és az afrikai kormányokat, hogy tegyenek közös kötelezettségvállalást a HIV/AIDS világjárvány elleni küzdelem mellett;

47. támogatja azokat a nemzeti és regionális szintű kezdeményezéseket, amelyek ösztönzik a vidéki érdekelt felek és az őket képviselő szervezetek bevonását az őket érintő politikai kérdésekkel kapcsolatos konzultációs folyamatba; megjegyzi, hogy e folyamatban létfontosságú a vidéki népesség emberközpontú védelmére irányuló kapacitásépítés; hangsúlyozza, hogy a kisbirtokosok, a családi gazdálkodás, valamint az agro-ökológiai gyakorlatok támogatása kulcsfontosságú stratégia a szegénység enyhítésének és az élélmezésbiztonságnak a megvalósításában;

48. hangsúlyozza, hogy Afrikában széles körben elterjedt a gyermekek kihatása és bántalmazása a mezőgazdasági munkákban, ami szabályozatlan kérdés, és felhívja az, a Közösséget hogy támogassa a nemzetközi erőfeszítéseket, különösen a FAO és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) erőfeszítéseit e fontos probléma leküzdése érdekében;

2007. november 29., csütörtök

49. olyan intézkedéseket sürget, amelyek javítják az oktatást, lehetővé teszik, hogy a fiatalok felsőfokú tanulmányokat folytassanak az agrártudományok és -technológiák terén, valamint munkahelyeket teremtsenek az agrárdiplomával rendelkezők számára, elsősorban azzal a céllal, hogy csökkentsék a vidéki térségek-ből a városi térségekbe irányuló migrációt, és hangsúlyozza, hogy ennek össze kell kapcsolódnia a helyi kormányok és hatóságok megerősítésével, hogy ténylegesen a helyi közösségek kezében legyen a területi szintű irányítás;
50. felhív arra, hogy a közös stratégia kezelje a migráció kiváltó okait, és fordítson kiemelt figyelmet az agyelszívás kérdésre; hangsúlyozza továbbá, hogy miközben az EU-ba irányuló migráció korlátozása nem tekinthető a támogatás feltételének, mindenképpen sürgősen tudatosítani kell, hogy a migráció óriási kárt okoz Afrika társadalmi szerkezetében, valamint azt, hogy a migráció negatív következményekkel jár a tekintetben, hogy akadályozza az Afrika teljes fejlődési potenciáljának elérésére irányuló folyamatot;
51. felhívja a figyelmet arra, hogy átfogó megközelítésre van szükség a migrációs politika terén, amelyet az afrikai országokkal szembeni szolidaritás és a közös fejlesztés elvei alapján kell előmozdítani, valamint szorosabb partnerség kiépítésére hív fel a helyi intézmények és a tagállamok intézményei között;
52. támogatja a Bizottságnak a körkörös migráció ösztönzésére irányuló javaslatát, hogy ezáltal ösztönözzék a megszerzett tudás és tapasztalatok körforgását, valamint támogatja a társfejlesztési kezdeményezéseket, azzal a céllal, hogy növeljék a migráns közösségek hozzájárulását származási országuk fejlődéséhez;
53. ajánlja, hogy pontos tájékoztatást adjanak arról, hogy milyen lépéseket tesznek az afrikai mezőgazdasági ágazat, a vidékfejlesztés és az élelmezésbiztonság támogatása céljából, hogy ezzel növeljék a tudatosságot, és ezzel fokozzák az adományozók kötelezettségvállalásait;
54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Afrikai Unió Bizottságának, az Afrikai Unió Végrehajtó Tanácsának, a Pánafrikai Parlamentnek, az AKCS Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.
-